

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/140/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116207187
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4116207187.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Jankou Benkovičovou v právnej veci žalobcu: B. I., bytom M. nad J. č. XX zastúpený Pavol Trnka, advokát, so sídlom Bánovce nad Bebravou, Novomeského 1322/16, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava 1, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 542,37 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 17.2.2016 do zaplataenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má právo na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu náhradu škody vo výške 542,37 eur s príslušenstvom, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím spočívajúcim v tom, že Okresný súd Nitra žalobcu oslobodil rozsudkom v konaní vedenom pod sp.zn. 6T 2/2014 - 2018, pričom v trestnom konaní vedenom voči nemu pre trestný čin bol nútený vyhľadať právnu pomoc, ako obvinený si zvolil za advokáta Pavla Trnku, pričom stíhaný bol na základe uznesenia vyšetrovateľa PZ OR PZ, odbor kriminálnej polície Nitra pre prečin podvodu a prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra sťažnosť ním podanú proti uvedenému uzneseniu zamietol, podal na Okresný súd Nitra obžalobu pre prečin podvodu. O predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody požiadal žalovaného žiadosťou zo dňa 6.11.2015, ktorá žiadosť bola postúpená Ministerstvu spravodlivosti SR, ale následne Ministerstvo spravodlivosti SR vrátilo predmetnú žiadosť žalovanému, keďže nejde o žiadosť, ktorá môže byť prerokovaná ministerstvom.

2. Právny zástupcu žalobcu žiadal žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania, pričom poukázal na skutočnosť, že ide o žalobu podanú podľa civilných predpisov, zodpovednosť je objektívna a z celkových 29 vecí v ktorých zastupuje, bol nárok v 14-tich veciach priznaný aj odvolacími súdmi. Ďalej poukázal na komentár JUDr. Drgonca v ústave.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, pričom poukázal na predpoklady vzniku zodpovednosti štátu podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré žalobca nepreukázal, ako ani existenciu nezákonného rozhodnutia definovaného v § 9 zákona, pričom oslobodzujúci rozsudok neznamená automaticky, že jeho stíhanie bolo nezákonné, tento rozsudok je výsledkom dokazovania vykonaného po vznesení obvinenia a na hlavnom pojednávaní, ktoré v momente vznesenia obvinenia ešte vykonané nebolo, dôkazné požiadavky, ktoré treba splniť, aby mohla byť určitá osoba uznaná vinnou, sa líšia od dôkazných požiadaviek, ktoré je treba splniť, aby mohla byť osoba trestne stíhaná, pričom trestný poriadok presne upravuje postup prokurátora v prípravnom konaní, pričom môžu existovať prípady dôvodného podozrenia, ktoré nevyústia pri súdnom konaní do odsúdenia. V danej veci nič nenasvedčuje tomu, že by prokurátor uplatnil ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku zjavne nesprávne, aby dosiahol svojvoľné závery, nezákonnosť nebola skonštatovaná súdom, ani Generálnou prokuratúrou,

pričom nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup musí byť jednoznačne konštatovaný v priebehu trestného konania, čo v danej veci nebolo. Ďalej v písomnom vyjadrení poukázal na to, že žiadny zákon neupravuje mechanizmus, na základe ktorého by bolo možné obvinenému v prípade jeho oslobodenia spod obžaloby uhradiť jeho náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho obhajobou a nemožno používať ani Zákon č. 514/2003 Z.z.

4. Súd okrem výsluchu právneho zástupcu žalobcu a žalovaného doplnil dokazovanie oboznámením sa s trestným spisom Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T 2/2014, s uznesením OR PZ Nitra ČVS: ORP-1749/OEK-NR-2010, so sťažnosťou žalobcu zo dňa 8.2.2013 proti uzneseniu vyšetrovateľa, s uznesením Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 4.3.2013 č. 2Pv 851/2010-34 s obžalobou Okresnej prokuratúry Nitra, s rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 6T 2/2014 - 218, s odvolaním Okresnej prokuratúry Nitra, s uznesením KS v Nitre č.k. 2To 73/2014 - 233, s vyúčtovaním odmeny advokáta zo dňa 1.3.2015, so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku, s príjmovými pokladničnými dokladmi, s výpisom z VÚB právneho zástupcu žalobcu, s oznámením o postúpení žiadosti GP SR, s vrátením postúpenej žiadosti MS SR, s odpoveďou žalovaného k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a dospel k tomuto skutkovému a právnemu záveru:

5. Zo spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T 2/2014 bolo zistené, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ Nitra ČVS: ORP-1749/OEK-NR-2010 zo dňa 6.2.2013 bolo začaté trestné stíhanie voči žalobcovi ako obvinenému za prečin podvodu, proti ktorému podal sťažnosť zo dňa 8.2.2013, pričom prokurátor rozhodol o predmetnej sťažnosti tak, že ju zamietol uznesením č. 2Pv 851/2010 - 34 zo dňa 4.3.2013. Okresná prokuratúra Nitra podala na žalobcu obžalobu č. 2Pv 851/2010 - 46 zo dňa 7.1.2014. Žalobca splnomocnil v trestnom konaní advokáta Pavla Trnku na základe plnej moci zo dňa 24.4.2014. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 6T 2/2014 - 218 zo dňa 8.7.2014, proti ktorému podal odvolanie žalovaný, preto v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre 2To 73/2014 - 233, ktorým bolo odvolanie okresného prokurátora v Nitre ako nedôvodné zamietnuté, bol žalobca oslobodený spod skutku uvedeného v obžalobe pre prečin podvodu, z dôvodu že skutok nie je trestným činom. V trestnom konaní právny zástupca žalobcu vyčíslil odmenu za 4 úkony právnej pomoci podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. úkon po 60,11 eura a to za úkony: 1 x prevzatie veci z 24.4.2014, 1 x účasť na hlavnom pojednávaní dňa 24.6.2014 a 8.7.2014, 1 x účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Nitre dňa 22.10.2014, režijný paušál 4 x po 8,04 eura v roku 2014, ďalej náklady na cestovné podľa § 15 písm. a) citovanej vyhlášky a to 3 x vlastným osobným motorovým vozidlom dňa 24.6.2014, 8.7.2014 a 22.10.2014 Opel Astra EVČ: BN 350 AZ, podľa TP 6,6 liter/100 km Natural 95 = 1,527 eura/liter z Bánoviec nad Bebravou - Nitra a späť = 128 km, 0,183 eura sadzba základnej náhrady za 1 km (6,6 : 100) x 1,527 eura/liter x 128 x 3 = 38,70 eura, 0,183 eura/km x 128 km x 3 = 70,27 eura, náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky a to za 12 x začaté polhodiny straty času v roku 2014, (3 x cesta Bánovce nad Bebravou - Nitra a späť) po 13,40 eura = 160,80 eura, spolu odmena advokáta v trestnom konaní 542,37 eura, ktorú odmenu za obhajobu v trestnej veci žalobca uhradil v zmysle príjmových pokladničných dokladov zo dňa 7.7.2014, 22.10.2014 a výpisu z účtu právneho zástupcu žalobcu z VÚB zo dňa 24.4.2014.

6. Žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku žalovaného žiadosťou zo dňa 6.11.2015, ktorý postúpil vec bez vybavenia Ministerstvu spravodlivosti SR a následne ministerstvo vrátilo žalovanému postúpenú žiadosť listom zo dňa 1.12.2015 z dôvodu, že poukazovanie na ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona č. 412/2012 Z.z. je zjavne neopodstatnené, nakoľko zákonná úprava určenia orgánu príslušného na prerokovanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody titulom uznesenia o vznesení obvinenia je dostatočná a v danom prípade nejde o žiadosť, ktorá môže byť prerokovaná ministerstvom, pričom cieľom zákonodarcu nebolo negovať prax súdov, ale len ju potvrdiť a zvýrazniť precizovaním dovtedy platnej právnej úpravy, Generálna prokuratúra SR k zmenám v § 4 Zákona nevzniesla žiadnu zásadnú pripomienku a ani nedokázala relevantne reagovať na požiadavku Ministerstva vnútra SR vymedziť jednoznačným spôsobom príslušnosť Ministerstva vnútra SR a Generálnej prokuratúry SR ako orgánov konajúcich v mene štátu v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú v trestnom konaní, za ktorú nesie zodpovednosť vyšetrovateľ a prokurátor. Novelizácia § 4 ods. 1 písm. b) zákona vykonaná Zákonom č. 412/2012 Z.z. dotvára a potvrdzuje judikatúru Najvyššieho súdu SR, z ktorej vyplýva rozdelenie zodpovednosti medzi vyšetrovateľa a prokurátora.

7. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

8. Podľa § 3 ods. 2 cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

9. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

10. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

11. Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

12. Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

13. Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

14. Podľa § 16 ods. 4 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

15. Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak

16. Podľa § 18 ods. 1 cit. zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

17. Podľa § 18 ods. 3 cit. zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

18. Účinnosťou zákona č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý zákon zmenil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b) (ktoré určoval MV SR ako orgán konajúci v mene štátu v prípadoch, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru) tak, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.

1, koná v mene štátu MV SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. Nové ustanovenie teda určuje Ministerstvo SR za orgán konajúci v mene štátu (len) vtedy, ak sú kumulatívne (pozri spojku „a“) splnené podmienky, že v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. V ostatných prípadoch vo veci náhrady škody, keďže škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v trestnom konaní, koná v mene štátu Generálna prokuratúra SR (§ 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z.). Novela cit. zákona vykonaná zák. č. 412/2012 Z. z. s účinnosťou od 01.1.2013 zaviedla spresnenie v tom kontexte, že z ust. § 18 ods. 3 v znení účinnom po 01.1.2013 vyplýva, že súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky, odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

19. Pokiaľ ide o žalovaným uvádzané rozhodnutie KS v Bratislave č.k. 9Co 301/2014 tak súd uvádza, že predmetné rozhodnutie nie je možné plne aplikovať na ten prípad, pretože v uvedenom prípade poškodený nepodal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov a nepreukázal, že splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, keďže ide o prípady hodné osobitného zreteľa (žalobca nepodal proti uzneseniu o vznesení obvinenia riadny opravný prostriedok(sťažnosť), keďže o tejto možnosti nevedel, a to napriek tomu, že uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:ORP-728/1-OVK-B5-2006 zo dňa 14.9.2006 obsahovalo riadne poučenie o možnosti podať opravný prostriedok). Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že v predmetnom konaní neexistuje rozhodnutie, alebo nesprávny úradný postup, rozhodnutie ktoré bolo vyhlásené za nezákonné súd uvádza, že základnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je okolnosť, že toto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť. V zmysle právnych záverov súdnej judikatúry má aj oslobodenie spod obžaloby v trestnom konaní rovnaký význam ako právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Rozhodovanie súdov sa ustálilo aj na názore, že ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (rozhodnutie NS ČR sp.zn. 1Cz 6/1990, publikované ako Rc 35/1991) vychádzajúc zo skutočností, že oslobodzujúci rozsudok z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť a týmto rozhodnutím je súd viazaný, nemohol súd sám v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím opätovne posudzovať zákonnosť alebo nezákonnosť uznesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a uznesenie prokurátora o zamietnutí sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia, prípadne posudzovať postup trestného súdu, či mal trestné stíhanie zastaviť alebo odmietnuť obžalobu. Unesenie dôkazného bremena a udržanie obžaloby je v každom prípade úlohou prokurátora, ktorý by už v procese získavania dôkazov v prípravnom konaní mal dbať na ich zákonnosť a ďalšiu použiteľnosť. V danom prípade skutočná škoda žalobcu spočívala vo vyplatenej odmene za zastupovanie v trestnom konaní za účinnosti Zákona č. 514/2003, pričom novelou citovaného zákona vykonanou zákonom č. 412/2012 s účinnosťou od 1.1.2013 sa zaviedlo spresnenie v tom kontexte, že z ustanovenia § 18 ods. 3 vyplýva, že súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky, odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Obvinený má nárok na právnu pomoc pri obhajobe v trestnom konaní, čo v danom prípade bolo preukázané, že žalobca právnenému zástupcovi ním vyúčtovanú odmenu zaplatil. Táto odmena bola vyúčtovaná v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. za úkony právnej služby a náklady súvisiace s obhajobou, ktoré boli vyššie špecifikované, teda ide o tarifnú odmenu advokáta za účelne vynaložené úkony právnej služby, na ktoré má žalobca nárok. V danom prípade sa súd nestotožňuje s argumentom žalovaného, ktorý zároveň poukázal na súdne rozhodnutie, ktoré sa na tento prípad nevzťahuje, pretože ním poukázanom prípade nepodal obvinený sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania, teda nejde o rovnakú právnu vec a postup v konaní a na dôkaz dôvodnosti nároku žalobcu súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského

súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 83/2016 zo dňa 23.11.2016 v obdobnej veci, Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29. decembra 2015 6C/185/2014).

20. V danom prípade vznesenie obvinenia a následné pokračovanie v trestnom konaní po podaní obžaloby súdom, boli výlučnou príčinou vzniku trov späťých s obhajobou a príčinná súvislosť je tým nepochybná. Súd všetky uskutočnené úkony obhajoby, ktoré právny zástupca žalobcu vyúčtoval považoval za účelné. Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. na vznik oprávnenia Generálnej prokuratúry konať v konaní o náhradu škody v mene štátu nevyžaduje splnenie kritéria, aby prokurátor nezákonné rozhodnutie sám v trestnom konaní vydal, ale aby škodu spôsobil, ktorú v danom prípade spôsobil tým, že sťažnosť podanú proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietol a následne podal na žalobcu obžalobu príslušnému súdu - OS Nitra. Oprávneným orgánom konať v mene štátu nie je teda Ministerstvo vnútra, ktoré toto oprávnenie stratilo po účinnosti novely zákona č. 514/2003 Z. z. od 1.1.2013, a nie je splnený predpoklad, že nie je možný určiť príslušný štátny orgán oprávnený konať v mene štátu. V danom prípade tým, že prokurátor zamietol sťažnosť a podal obžalobu, pričom ide o oblasť verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov, zákonodarca kritériá založenia oprávnenia konať v jeho mene v konaní o náhradu škody spôsobenej týmto rozhodnutím stanovil s účinnosťou od 1.1.2013 jednoznačne v prospech generálnej prokuratúry a to bez ohľadu na skutočnosť, že rozhodnutie nevydal prokurátor. Žalobcovi vznikla škoda v oblasti verejnej moci, pričom v predmetnej veci podal žalobca žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR a tým založil oprávnenie tohto štátneho orgánu konať za štát v prejednávanej veci. Aj s prihliadnutím na rozhodnutie NS SR č.k. 4 MCdo 15/2009 súd poukazuje na skutočnosť, že oslobodenie spod obžaloby znamená, že občan čin nespáchal a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté a preto nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Na základe uvedeného súd predmetnej žalobe vyhovel.

21. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. 23. Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej sadzby platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Súd priznal žalobcovi aj požadované úroky z omeškania v zmysle zákonnej úpravy § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. od dátumu 17.2.2016 teda po oznámení žalovaného, že jeho nárok neuspokojí (oznámenie žalovaného zo dňa 11.2.2016) preto s dostal do omeškania podľa ust. § 16 ods. 4zák. č. 514/2003 Z. z. .

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.